

ప్రాచీన ఆర్యుల వివాహాలు

ఆర్యులలో వివాహ శాసనం ఏది లేదు. సమాజంలోని ఉన్నత, నిమ్న వర్గాలు రెండు మొత్తం సంకర సంబంధాలతో నిండి ఉంది. పెళ్లి విషయాలలో నిషేధం ఏది లేదు.

బ్రహ్మ తన సొంత కూతురు శతరూపను పెళ్లి చేసుకున్నాడు. ఇక్ష్వాకు, ఐలస వంశాల స్థాపనకు ముందు ఉన్న పృథు వంశాన్ని స్థాపించిన 'మనువు' వారి కుమారుడే. బ్రహ్మ ఒకడే కూతురుని పెళ్లి చేసుకోలేదు తండ్రి కూతురుని పెళ్లి చేసుకున్నా ఇతర సంఘటనలు కొన్ని చూడാം. హిరణ్యకాశ్యపుడు తన కూతురు రోహిణిని పెళ్లి చేసుకున్నాడు. అలాగే వశిష్ఠుడు శతరూపను, జాహ్నువు జాహ్నువిని, సూర్యుడు ఉషను పెళ్లి చేసుకున్నారు.

కానినుడైన కొడుకును గుర్తించే సంప్రదాయంను బట్టి తండ్రి కూతుర్ల మధ్య అటువంటి పెళ్లిళ్లు జరగటం సర్వ సామాన్యమైన విషయం అని తెలుస్తుంది. కానీనుడు అంటే కన్యకు (పెళ్లి కానీ కూతురికి) పుట్టిన వాడు అని అర్థం. వారు చట్టం దృష్టిలో ఆ కూతురికి తండ్రి ద్వారా పుట్టిన వారు అంటే తండ్రి వల్ల ఆ కూతురికి పుట్టిన వారు అని అర్థం.

ఇంక తండ్రి కొడుకులు ఒకే స్త్రీనీ సంభోగించిన సంఘటనలు చాలానే ఉన్నాయి అవి చూడാം. బ్రహ్మ కొడుకు మనువు. మనువు తల్లి శతరూప, ఈ శతరూప మనువు భార్య కూడా. శ్రద్ధ సంగతి మరొక సంఘటన. శ్రద్ధ వివస్వతుని భార్య వారి కుమారుడు మనువు. శ్రద్ధ ఈ మనువుకు కూడా భార్య. ఈ విధంగా తండ్రి కొడుకులు ఒకే స్త్రీని పంచుకోవటం ప్రాచీన కాలంలో ఉండే ఆచారం.

సోదరుని కూతురిని పెళ్లి చేసుకోవటం కూడా ప్రాచీన కాలంలో ఉండేది. దక్షుని కుమార్తెలు పది మందిని ధర్ముడు పెళ్లి చేసుకున్నాడు. ధర్ముడు, దక్షుడు అన్న దమ్ములు. పెద తండ్రి, పిన తండ్రి కూతుళ్లను పెళ్లి చేసుకోవటం కూడా ఉండేది. కాశ్యపునికి 13 భార్యలుండేవారు. వారందరు దక్షుని కుమార్తెలు. దక్షుడేమో కాశ్యపుని తండ్రి మరిచికి సోదరుడు.

రుగ్వేదలో చెప్పిన యమ,యమి సంవాదం ఎంతో ప్రఖ్యాతి చెందింది. అన్నా చెల్లెల మధ్య వివాహాల విషయంలో ఇది చాలా సమాచారాన్ని అందిస్తుంది. యముడు యమితో సంభోగించటానికి నిరాకరించాడు అన్న మాత్రాన అటువంటి వివాహాలు జరగలేదు అని అనటానికి విలేదు.

మహాభారతం ఆదిపర్వంలో బ్రహ్మదేవునితో మొదలైన వంశవృక్ష వివరణఉంది.ఈ వంశవృక్ష ప్రకారం బ్రహ్మ దేవునికి మరీచి, దక్షుడు, ధర్ముడు అనే ముగ్గురు కొడుకులు ఒక కూతురు ఉండేవారు. ఐతే కూతురు పేరు వంశవృక్షలో ఇవ్వలేదు. ఇదే వంశవృక్షలో దక్షుడు బ్రహ్మ కూతురుని అంటే దక్షుడు చెల్లిని పెళ్లి చేసుకున్నాడు అని ఉంది. వారికి 50 నుంచి 60 మంది కూతురులు పుట్టారు. అన్నా చెల్లెళ్ళ మధ్య జరిగిన పెళ్లిళ్ల సంఘటనలు కొన్ని ఇంకా చెబొచ్చు. అవి పూష అతని సోదరి ; అచ్చోదా అమావసు; పురుకుతసుడు

నర్మదా; విప్రచితి సింహిక ; నహుషుడు విరజ ; శుక్రుడు గో ; అమంతుడు యశోద ; దశరథుడు కౌశల్య ; రాముడు సీతా ; శుకుడు పీఠరి ; ద్రౌపతి ప్రష్ఠి ఇవ్వన్ని కూడా అన్న చెల్లెలిని పెళ్లి చేసుకున్న సందర్భాలే.

ఇంక కొడుకు తల్లితో సంభోగించటంలో నిషేధం ఏది లేదు అన్న సంగతి చూదాం. పూష అతని తల్లి ; మనువు శతరూప ; మనువు శ్రద్ధ ; అర్జునుడు ఊర్వశి ; అర్జునుడు ఉత్తర ; అర్జుని కుమారుడు ఐనా అభిమన్యుడు తన 16వ ఎటనే ఉత్తరను పెళ్లి చేసుకున్నాడు. ఉత్తరకు అర్జునితో సంబంధం ఉండేది. అర్జునుడు ఉత్తరకు సంగీతం, నాట్యం నేర్పించేవాడు. ఉత్తర అర్జునిని ప్రేమించిందని ఆ ప్రేమ ఫలితంగా వివాహం జరగటం సాధారణ విషయమే అని మహాభారతం చెబుతుంది అని అంటారు. వాస్తవానికి వారిద్దరికీ వివాహం జరిగింది అని మహాభారతం ఎక్కడ చెప్పటం లేదు. కానీ వారికి పెళ్లి కనుక జరిగి ఉంటే అభిమన్యుడు తల్లిని పెళ్లి చేసుకున్నట్టు అవుతుంది. ఇక ఊర్వశి అర్జునుడి కథ చూదాం.

ఇంద్రుడు అర్జునుడికి స్వయానా తండ్రి. ఊర్వశి ఇంద్రుని ఉంపుడుగతే. అంటే అర్జునుడికి తల్లితో సమానం. ఊర్వశి అర్జునుడికి గురువు కూడా అర్జునుడికి సంగీతం, నాట్యం నేర్పింది ఊర్వశియే. ఊర్వశి అర్జునుడిని మోపించి అతనితో లైంగిక సంబంధం కోసం అర్జునుడి తండ్రి ఐనా ఇంద్రుని అనుమతి తీసుకొని అర్జునుడి దగ్గరకు వెళ్ళింది. అర్జునుడు నీవు నాకు తల్లితో సమానం అని అందుకు ఒప్పుకోలేదు. అర్జునుడి తిరస్కారం కంటే ఊర్వశి ప్రవర్తనకు చారిత్రకంగా ఎంతో ప్రాధాన్యత ఉన్నది.

దీనికి రెండు కారణాలున్నాయి. ఊర్వశి అర్జునుడిని కోరిన కోరిక దానికి ఇంద్రుడు అంగీకరించటం చూస్తే ఊర్వశి బాగా పాతాకుపోయిన ఒక సాంప్రదాయం ప్రకారం వ్యవహరించింది అని తెలుస్తుంది. రెండోదేమిటంటే ఊర్వశి అర్జునుడికి సమాధానం ఇస్తూ ఇది అందరు అంగీకరించిన ఆచరణ అని, అతని తాతా ముత్తాతలు అందరు ఎటువంటి అపరాధ భావం లేకుండా అటువంటి ఆహ్వానాలను అంగీకరించారాని చాలా సూటిగా చెప్పింది.

ఇంక హరివంశం మూడో అధ్యాయంలోని గ్రంథ కర్త ఏం చెప్పాడో చూదాం. దక్షుడు తన కుమార్తెను స్వయానా తన తండ్రి అయిన బ్రహ్మ కిచ్చి పెళ్లి చేసాడు. అంటే మనమరాలుని బ్రహ్మ పెళ్లి చేసుకున్నాడు బ్రహ్మ వలన ఆమెకు ఒక కొడుకు పుట్టాడు. అతనే ఎంతో ప్రాఖ్యాతి గాంచిన నారదుడు తాతా మనమరాలుకి పుట్టినవాడు.

తండ్రికూతుర్లు, అన్న చెల్లెలు, తల్లికొడుకులు పెళ్లి చేసుకున్న ప్రాచీన ఆర్యులు ప్రజల దృష్టిలో మహానుభావులు, ఆదర్శపురుషులు, దైవ సంబుతులు అని వారిని రోజు పూజిస్తున్నారు. చెప్పుకోవటానికే సిగ్గుపడే ఈ సాంప్రదాయాలు ప్రాచీన ఆర్యులలో ఉత్తమమైన సాంప్రదాయాలుగా పరిగణించబడ్డాయి. ఈ వైదిక బ్రాహ్మణులు కృత, త్రేతా, ద్వాపర యుగంలో ఉన్న సాంప్రదాయాలు ఉత్తమధర్మ సాంప్రదాయాలు అంటు మరో వైపు కలియుగంలోని ఆచారాలు అధర్మ అవినీతి మయం అంటు కప్ప గోలా చేస్తూ అసలు గుట్టుని కప్పి పుచ్చుతూ హిందూ మతం సనాతన మతం అని డప్పు కొడుతున్నారు.

ఇలాంటి వారు పూజలు అందుకోవటం కన్న దారుణం ప్రపంచంలో ఎక్కడైనా ఉంటుందా? అందుకే నేను పుక్కిట పురాణాలను చెత్త కుప్పలో వేసి చరిత్ర పుస్తకాలను చదవమనేది. చరిత్ర జ్ఞానం మనువుని మేధాస్సుకి అమృతం వంటిది ఐతే పుక్కిట పురాణ జ్ఞానం మానవుని మేధాస్సుకి విషం వంటిది.